

suðurafrikanarar

Framhald av síðu 3

sigur Pritz Dullay.

Hann visir tó á, at tey svørtu, sum eina seinastu roynd hava heitt á umheimin um at gera ávirkan sína galdandi — við boykotti at leggja trýst á stjórna.

Avtøka

Men eru als ongar broytingar hendar til tað betra, spurdu vit hann:

— Her í Vesturheiminum fáa tit uttan iva at vita frá teimum, sum taka undir við teimum hvítu, at broytingar eru farnar fram í Suðurafrika, og at tey svørtu hava fingið fleiri rættindi.

Men hetta er einki annað enn fals og lótir. Ti bara tað at tosa um at reformera eina skipan sum apartheid er heilt burturvið. Tað ber als ikki til at reformera eina tilika skipan. Einasta loysnin er at avtaka hana.

Men hetta vil stjórnin ikki og heldur ikki teir ríku hvítu suðurafrikanarnir, tí teir eru í stóran mun blivnir ríkir gjøgnum júst hesa skipan, sum hevur til endamál at brúka tey svørtu sum biliga arbeidsmegi og einki annað. Apartheidskipanin varðveitir møguleikan hjá nokrum fáum at gerast rík og múgvandi. Tí ynskja tey ríku ikki, at tað verður nortíð við hesa skipan. Men tey hava einki móti at fyrigykla fólk, at broytingar mugu gerast so við og við.

— Men, sigur Pritz Dullay viðari, — vit ynskja ikki eina apartheidskipan við «a pretty face», sum hann tekur til. Hendan skipan er rótin til alt ónt í samfelag okkara, hon er atvoldin til at túsundtals menniskju, svørt sum hvít, hava latið liv og hon er orsekin til, at tey svørtu verða vírd, sum vóru tey minni týðandi skapningar enn tey hvítu.

— Vit ynskja ongar

kosmetiskar broytingar í apartheidskipanini. Vit miða imóti fullkomnari avtøku av hesi skipan — og istaðin skal koma eitt samfelag, sum hevur virðing fyri øllum landsins íbúgvum, har allir íbúgvur hava sama rætt og somu møguleikar, og har øll í Suðurafrika kunnu liva av tí ríkidemi, sum frá náttúrunnar hond er okkum givið.

Skeiv samanbering

Hvørja viðmerking hevur Pritz Dullay so til tað í Føroyum ofta brúktu samanberingina millum svørt í Suðurafrika og onnur svørt í restini av Afrika.

— Eg havi høyrð hasa samanberingina, og hon er skeiv og fælsk. Fólkatingsmaður tykkara, Óli Breckmann, brúkar hana og tekur undir við henni. Sambært henni so skulu vit svørtu í Suðurafrika vera nøgd við ta vælfæðarsamfelag, sum hvíti minnilutin hevur tryggjað okkum, tí onga aðrastaðni í Afrika hava tey svørtu tað so gott.

Hatta er sama samanbering, sum hvíta minnilutastýrið brúkar og roynir at verja støðu sína við. So í veruleikanum stuðlar og verjir fólkatingsmaður tykkara apartheid, tá hann tekur undir við hesum sjónarmiðum. Tí tað skerst ikki burt, at búskaparliga skipanin og apartheid eru nær tengd at hvørjum øðrum.

Reingir veruleikan

Hvat viðvíkur samanberingini millum svørt í Suðurafrika og restina av Afrika, so er hartil at siga, at hon er burturvið. Vit vilja samanberast við aðrar íbúgvur í okkara egna landi. Suðurafrika er eitt tað ríkasta landið í heiminum í dag, og tí kunnu vit sum svørt í

Suðurafrika ikki sammetast við svørt í fátøkum londum sum Mosambique ella Tanzania.

Tá tykkara Óli Breckmann er sannførdur um at tað ber til at reformera apartheid gjøgnum ta kapitalistisku skipanina og sigur, at tess betri búskapurin gerst, tess betri gerst støðan hjá teimum svørtu, so er tað einki annað enn reingjan av veruleikanum, tí taka vit t.d. 60-árin og 70-árin, sum vóru tey bestu fyri okkara búskap nakrantíð, so var apartheidskipanin júst tá í besta blóma. Tey svørtu vóru meira enn nakrantíð gjørd minniverd og kúgað undir apartheidlógnum. Als eingi framstig vórðu gjørd.

— Eg vóni ikki, at henda støða Breckmanns er vanligi fatanin millum føroyingar, sigur Pritz Dullay.

Tiltøk muna

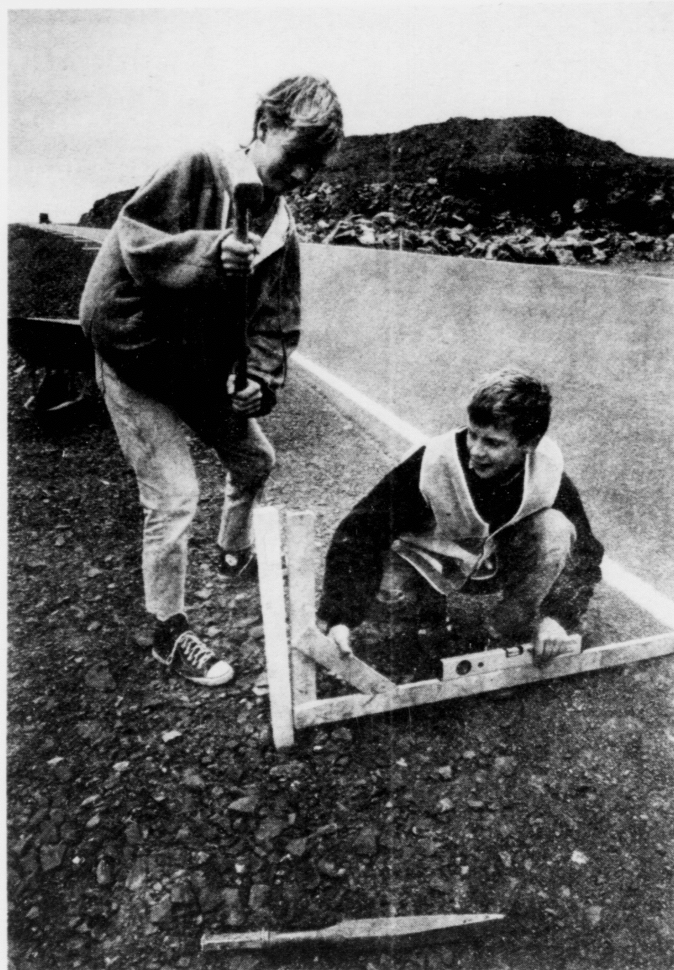
Vit spurdu hann síðani um tiltøkini, sum onnur lond fremja móti Suðurafrika, muna nakað.

— Tað gera tey so avgjørt... Síðani vestanlond fóru at boykotta Suðurafrika, er virðið á okkara gjaldoyra minkað munda. Tiltøkini raka búskapin meint. Vit eru sera bundin at umheiminum, eitt nú verður øll olja, vit brúka, innflutt. Tann dagin onnur lond skrúva fyri oljukrananum til Suðurafrika steðgar alt upp her.

Hann visir annars á, at tað er spell, at lond sum Ongland, Vesturtýskland, Ísrael og Sveits framhaldandi hava stórt samstarv við Suðurafrika. Hetta gera tey hóast ST hevur heitt á limalondini um at boykotta landið.

Vápnad stríð

Vit spurdu ANC-umboðsmannin, hvi hesin felagskapurin hevur tikið til

Seta prest fyri prest

Tað eru nógv børn, sum royna at fáa sær okkurt arbeiði í summarfrítíðini fyri at vinna nøkur oyru. Í vikuni vóru hesir báðir á Oyggjarvegnum. Rói er úr Havni, og Verland býr í Noregi, men heldur summarfrí í Føroyum.

Teir hava í summar arbeitt í nakrar vikur fyri Landsverkfrøðingin. Arbeiðið er at skifta prestarnar fram við vegnum út. Teir gomlu prestarnir, sum vóru skiftinir av dusti og asfalti, og tí ikki høvdu nakað endurskin longur,

hava teir tikið upp og sett nýggjar í staðin. Handalagið er gott. Verland dukar á prestarnar við sleggju, meðan Rói við vaturpassi syrgir fyri, at prestarnir standa beint.

randi

vápnad stríð móti stýrinum í Suðurafrika.

Hann sigur: — Í meira enn 50 ár hevur ANC fylgt stavnaldinum hjá Mahatma Gandhi, sala, um

at vit skulu vinna á mál við friðarligum tiltøkum. Men so kom Sharpeville-blóðbaðið, har nógv fólk vórðu dripin. Aftaná tað var ANC forboðið, og hevur tað síðani gingið inn fyri vápnadum stríði móti apartheidstýrinum.

Land okkara er í veruleikanum í eini krigsstøðu og meirilutin av fólkinum í Suðurafrika ynskja, at vit brúka vápn sum seinastu roynd at vinna á apartheid. Sjálvt Tuto

biskuppur hevur sagt, at vit hava einki annað alternativ, tá gøturnar verða stongdar og fólk ikki sleppa at mótmæla á friðarligan hátt.

Nelson Mandela sigur, at apartheid er harðskapur, og nyttar tað ikki at vinna á harðskapi á friðarligan hátt, so mugu vit taka til harðskap afturimóti.

jan

Suðurafrikanarin hevði fund við Landsstýrið hósdagin. Her tosar hann við Jógván Durhuus og Atla Dam